

GETTY IMAGES / JENS SCHLUETER

Un futur industrial amb ocupació de qualitat

La transformació de l'economia ha accelerat la necessitat d'incorporar als processos productius la tecnologia digital necessària per millorar-los i fer-los més rendibles i ràpids. Hem de garantir la competitivitat de la indústria i la creació d'ocupació estable i de qualitat.

Les inversions de les empreses en intangibles i en coneixement han crescut els últims anys de manera molt significativa. I és que, actualment, el coneixement és un element fonamental per a la creació de valor i riquesa. En aquest sentit, l'economia ha tingut una transformació que ha accelerat la necessitat de digitalitzar-se, és a dir, d'incorporar als processos productius la tecnologia digital necessària per millorar-los, fer-los més rendibles i ràpids i, per tant, fer les economies més competitives. Aquest fenomen és el que ja es comença a conèixer com la quarta revolució industrial. Aquest procés de digitalització està afectant de manera molt significativa els processos industrials. L'aparició de la impressió 3D, l'automatització dels processos i l'explosió de la internet de les coses (IoT) són les senyes d'identitat de l'anomenada indústria 4.0, que pretén millorar la competitivitat del sector industrial al nostre país.

Amb l'objectiu de tenir una indústria forta i competitiva, el 24 de juliol de l'any passat, agents socials i econòmics, conjuntament amb el Govern, vam posar fi al treball que vam començar el 2012 amb el Pacte Més Indústria i que va desencadenar en la firma del Pacte Nacional per la Indústria. Un acord que, precisament, situa la indústria 4.0 i la digitalització com un dels sis elements estratègics que han de ser els fonaments de la indústria catalana.

Catalunya i Espanya anem amb retard en el procés de digitalització de la nostra indústria, i és per això que la política industrial ha de tenir un paper clau en les polítiques públiques dels governs, per garantir la competitivitat industrial del territori i la creació d'ocupació estable i de qualitat vinculada a la indústria. I és que els països amb un teixit industrial fort i competitiu presenten balanços comercials més equilibrades, tenen més fortalesa en els moments de crisi econòmica i ajuden a combatre els efectes de la divisió internacional del treball.

En aquest canvi de paradigma, des del punt de

vista productiu, no només hem de transformar i digitalitzar les empreses, sinó que també hem de fer el mateix al territori. I és que, si volem tenir una indústria digitalitzada, aquesta necessita un territori intel·ligent i digitalitzat, amb infraestructures que puguin acompanyar la revolució tecnològica i encaixar-la al nostre territori. Hem de repensar les nostres àrees d'activitat econòmica i els polígons com a part de les ciutats per possible que les empreses que hi estan instal·lades tinguin espais competius a efectes de connectivitat, infraestructures i transport, i s'ha de propiciar que les empreses que estan vinculades a la indústria i els sectors tecnològics vegin atractives les nostres àrees d'activitat econòmica per instal·lar-s'hi. En aquest sentit, les obres del corredor

lladores, que tenen efectes negatius en termes d'estrès o de salut mental de les persones que els pateixen. Qüestions com els nous models de negoci o la relació a través de plataformes al mercat de treball i els seus efectes sobre la feina presenten alguns dubtes, ja que dificulten l'acció col·lectiva a través dels sindicats, així com una llei que segueix els esquemes del capitalisme *fordista* de base nacional.

La formació és una altra de les necessitats que presenta aquest procés de digitalització. En l'actualitat, s'ha d'impulsar una formació professional en alternança i dual, amb diàleg social i estàndards de qualitat per afavorir la transició escola-treball i l'ocupació de qualitat. S'han de fomentar les vocacions de les professions industrials (espe-

El corredor mediterrani i la dotació de banda ampla a tot Catalunya són indispensables en la construcció de territoris connectats i intel·ligents

mediterrani són totalment indispensables, així com la dotació de banda ampla a tot Catalunya en aquesta construcció de territoris connectats i intel·ligents.

L'aposta per la digitalització de la indústria és una qüestió que presenta llums i ombres, perquè, malgrat que, com ja hem vist, la indústria 4.0 és més competitiva i millora les condicions de treball en termes de salut laboral, amb l'alliberament d'activitats perilloses o repetitives, augmenta les possibilitats de cooperació i autonomia entre les plantilles, i genera més flexibilitat en l'organització del treball. També presenta reptes en qüestions com la intensificació i l'acceleració dels ritmes de treball o l'augment de la flexibilitat i la disponibilitat horària dels treballadors i les treba-

cialment entre les dones), la competència digital i l'emprenedoria, així com impulsar un model universitari basat en l'excel·lència i la internacionalització.

En conseqüència, és necessari un futur industrial que sigui competitiu per la via de la innovació i el valor afegit, que generi ocupació estable i de qualitat, que afavoreixi una homogeneïtat social més gran en termes de renda. Aquest procés de digitalització ha d'anar acompanyat de l'aposta per sectors industrials vinculats al foment de les energies renovables, l'economia circular i l'aposta per unes noves indústries de la construcció que tinguin com a base la millora de l'eficiència energètica i la rehabilitació dels nostres pobles i ciutats. ≡

Carlos
DEL BARRIO

Secretari de Polítiques Sectorials i Sostenibilitat de CCOO de Catalunya.

Graduat en relacions laborals i ocupació i tècnic en prevenció de riscos laborals. Afiliat a CCOO des del 2006.